

בש"פ 1767/22 - אלישיב אהרון פופקין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1767/22

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: אלישיב אהרון פופקין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת (כב' השופט ע' עיילבוני) בעמ"י
11.3.2022 24623-03-22

בשם המבקש: עו"ד מוטי לוי

החלטה

1. המבקש נעצר ביום 10.3.2022 בחשד לתקיפת שוטרים והפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם. משטרת ישראל הגישה בקשה להארכת מעצרו ב-5 ימים נוספים. בו ביום דן בית משפט השלום בקריית שמונה (כב' סגן הנשיא מ' מרגלית) בבקשה והורה על הארכת מעצר המבקש. בית המשפט קבע כי עיון בתיק החקירה מלמד על קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות שמיוחסות למבקש וכי בעניינו קמות עילות מעצר של מסוכנות, שיבוש הליכי חקירה והשפעה על עדים. בית המשפט הוסיף כי הגם שהמבקש צעיר ונעדר הרשעות קודמות, בשלב זה עילות המעצר עומדות בעינין ואין מקום להורות על שחרורו ולו בתנאים מגבילים. בית המשפט האריך את מעצר המבקש עד ליום 13.3.2022, שעה 12:00. בית המשפט הוסיף ש"מצופה כי עד למועד זה החקירה תסתיים וזאת ככל שלא יהיו התפתחויות משמעותיות חדשות".

2. היום (11.3.2022) הגיש המבקש ערר על ההחלטה להאריך את מעצרו. דיון נקבע לשעה 13:30. בדיון ציין בא כוח המשיבה כי אין בידיו את תיק החקירה, שנמצא בתחנה בצפת, וכי אין באפשרותו להמציא את התיק לעיון בית המשפט. משכך, עתר בא כוח המשיבה לדחיית הדיון. בא כוח המבקש הבהיר כי אביו של המבקש פנה אליו רק היום ובכך נעוץ הטעם להגשתו במועד שהוגש. בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט ע' עיילבוני) עמד על השתלשלות האירועים שתוארה לעיל וציין כי מאחר שמדובר בהחלטה מאתמול - ניתן היה להגיש עליה ערר אתמול כדי לאפשר למשיבה להיערך לדיון. בנסיבות אלו החליט בית המשפט המחוזי לדחות את הדיון בערר ליום 13.3.2022,

שעה 10:00.

3. מכאן בקשת הרשות לערור שלפניי (שהועברה אליי אחרי השעה 14:00). לטענת המבקש, החלטת בית המשפט המחוזי למעשה שוללת ממנו את זכות הערר. לדבריו, את חומרי החקירה הרלוונטיים ניתן היה להעביר לבא כוח המשיבה באמצעות סריקתו או בפקס. לגופם של דברים, לטענת המבקש לא הייתה הצדקה לעצור אותו וניתן היה להסתפק בהרחקתו ממקום ביצוע העבירה כדי להשיג את תכליות המעצר. המבקש עותר לכך שבית משפט זה הוא שיקים דיון בערר לגופו.

4. לאחר שעיינתי בבקשה הרשות לערור ובנספחיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערור על החלטת בית משפט השלום בעניין מעצר ימים לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, תינתן רק בהינתן שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהתקיים נסיבות מיוחדות (בש"פ 6672/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.10.2021); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011)). לא אלה פני הדברים בענייננו. בית משפט השלום מצא להאריך את מעצרו של המבקש בשלושה ימים - עד ליום ראשון הקרוב בשעה 12:00. ערר המבקש הוגש לבית המשפט המחוזי רק למחרת היום. בית המשפט המחוזי הדגיש כי אין בידי המשיבה להציג לו את חומר החקירה ובנסיבות אלו הורה על דחיית הדיון. משאלה הם פני הדברים איני סבור כי החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את הדיון מקימה עילה למתן רשות לערור, בשים לב לאמת המידה שתוארה לעיל. אין אף מקום לכך כי בית משפט זה הוא שידון בערר חלף בית המשפט המחוזי. לצד האמור אדגיש כי לפני המבקש פתוחה הדרך להגיש לבית המשפט המחוזי בקשה להקדמת הדיון בעניינו (ראו והשוו: בש"פ 4100/15 אסמירוס נ' מדינת ישראל (12.6.2015)). בית המשפט המחוזי יכריע בבקשה כאמור, ככל שתוגש, כחוכמתו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ח' באדר ב' התשפ"ב (11.3.2022).

ש ו פ ט